

Eerste lokaliteit?

In het najaar van 1912 werd er een aanvang gemaakt met de bouw van een lokaliteit aan de De Ruyterstraat 7.

De ruimte was aanvankelijk wat groot voor de toenmalige gemeente.

In het portaal was rechts een consistoriekamer en links een toilet met een kleine bergruimte. De zaal was bereikbaar via dubbele deuren. Aan de achtermuur en de achterste hoge banken waren klerhaken bevestigd.

De banken en verhoging waren afkomstig uit het voormalige gebouw aan de Vrolijkstraat te Amsterdam (2). De bovengalerij, te bereiken via twee trappen links en rechts in het portaal, bood plaats aan 50 personen. De banken hiervoor werden gemaakt door herder G.A. van Arragon uit Doetinchem.

De zaal was ingedeeld met twee looppaden, in het midden de zusters met daarachter het zangkoor en aan de zijkanten de broeders. Midden in het lokaal stond een grote salamanderkachel. De verwarming werd verzorgd door broeder S.G. Teijema, die tegelijkertijd ook 'dorpelwachter' was.

Het gebouw werd op zondagmorgen 20 april 1913 in gebruik gegeven door oudste G.W. Reinold, voorganger van de gemeente Utrecht 1 en van beroep kleermaker.

Wellicht ook vanwege zijn beroep gebruikte hij de volgende symbolische aanduiding voor het nieuwe gebouw: 'Een jas die veel te groot is en op de groei gemaakt, om uit te kunnen dijen'.

In 1921 werd het gebouw een stuk verlengd en in 1922 vond er uitbreiding plaats door de aankoop van het aangrenzende woonhuis op nummer 9.

Toen dat vrij was van bewoners, werd de fietsenstalling verplaatst van de zijkant naar achteren en was dan bereikbaar door een gang tussen het lokaal en het woonhuis.

Achter het woonhuis werd een nieuwe consistoriekamer gebouwd.

Het woonhuis werd door diverse families bewoond, namelijk familie

Groenier (beneden), familie Harkema (boven) en familie A.D. Smit (beneden).

Door het snel groeiende aantal leden werd het al spoedig noodzakelijk om de bovengalerij in gebruik te nemen en moesten er in de gangpaden stoelen worden bijgezet.

De ruimte werd te klein en er moest omgezien worden naar een tweede locatie.

Deze werd gevonden aan de Schaarweg.

In opdracht van de Nieuw Apostolische Kerk is het gebouw in 2007/2008 gesloopt om plaats te maken voor nieuwbouw.

Een tweede lokaliteit

De aan de Eendrachtstraat hoek Schaarweg wonende broeder G. Goudkuil stelde in 1927 een stuk bouwgrond beschikbaar.

De hierop gebouwde lokaliteit (Apeldoorn 2) werd op zondag 15 juli 1928 in gebruik genomen door apostel Van Oosbree.

De spoorlijn Amersfoort /Zutphen diende als scheidslijn voor de deling van Apeldoorn 1 en 2.

Herder A.D. Smit werd voorganger van beide gemeenten.

De zondagsschool, catechisatie, zangrepetities etc. werden voorlopig nog aan de De Ruyterstraat gehouden. Het aantal leden van Apeldoorn 2 kwam in de jaren dertig al dicht in de buurt van de 500.

In de jaren 1938 /1939 groeide het ledental in Apeldoorn al gauw naar de 900 à 1000 personen

Alleen al op de zondagsschool b.v. zaten 140 kinderen.

Aanvankelijk werd het plan opgevat om aan het bestaande gebouw in de De Ruyterstraat een gedeelte bij te bouwen. Daartoe werd alvast een stukje grond aangekocht achter het gebouw en het aan-

grenzende woonhuis (nr.9). Dit plan werd toen niet gerealiseerd. Daarna ontstonden er plannen voor een derde locatie in de richting van 't Loo of Apeldoorn-noord. Echter door het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog gingen deze plannen niet door.

De gemeente aan de Schaarweg telde in 1939: 467 leden en in 1944: 449 leden. De gegevens van de De Ruyterstraat zijn verloren gegaan.

Door de onenigheid over de opvolging van apostel Van Oosbree kwamen eind april/begin mei 1946 de volgelingen van stamapostel Bischoff samen in het gebouw aan de De Ruyterstraat, en de volgelingen van apostel Slok in het gebouw aan de Schaarweg. Er volgde een jarenlang proces. Vanwege een definitieve ongunstige uitspraak door de Hoge Raad begin april 1951 moest het gebouw aan de Schaarweg worden verlaten. Gedurende de periode van 20 maart 1946 tot eind april 1951 werd hiervoor huur afgedragen aan de Neu-Apostolische Kirche.

Regentessekerk

Vanwege de definitieve ongunstige uitspraak door de Hoge Raad begin april 1951 moest het gebouw aan de Schaarweg worden verlaten.

Vanaf 6 mei 1951 werd er onderdak gevonden in de Regentessekerk, een gebouw van de Vrijzinnig Protestantse Geloofsgemeenschap.

Tot begin december 1954 vonden hier de samenkomsten plaats.

Ook in 1979, tijdens de verbouwing aan de Kastanjelaan, vonden hier samenkomsten plaats.

Alexanderlaan 1, Apeldoorn

Ten behoeve van de leden van het inmiddels op 28 december 1951 opgerichte "*Het Apostolisch Genootschap*" door de apostel L. Slok werd medio maart 1954 aangevangen met de bouw van een geheel nieuwe plaats van samenkomst.

Anekdoten

Apostel L. Slok kwam tijdens de bouw aan de Alexanderlaan regelmatig onverwachts kijken. Tijdens een voorgenomen bezoek aan Enschede vermoeden velen, dat de apostel wel even langs zal

komen en dat bleek ook zo te zijn. De broeder J.B. Wentzel (1883 - 1963) stond wat achteraf, waarop de apostel aan hem vroeg:

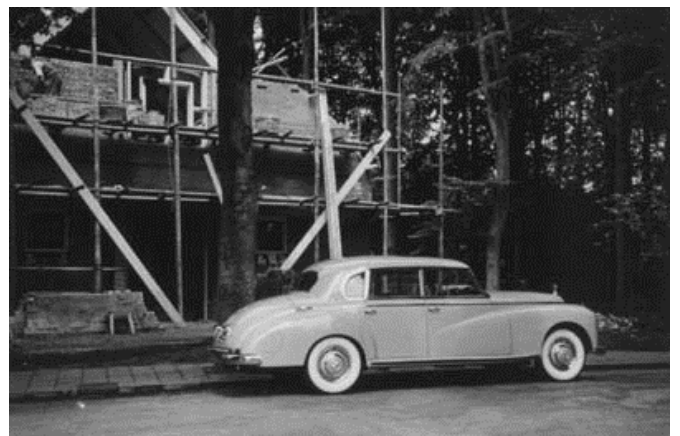
"U ook hier?"

De alerte broeder reageerde direct:

"In Rome zijn en dan de Paus niet zien?"

Bij 'n volgend, onaangekondigd, bezoek aan de bouwplaats bood de Apostel aan een van de aanwezige broeders een sigaar aan, waarop deze op z'n plat Apeldoorns zei: *"Kom ie má(r)n wîr?"* (Komt u morgen weer?).

Vanwege een auto-ongeluk kon de apostel op zondag 19 december 1954 niet zelf het gebouw in gebruik geven, maar werd dit gedaan door de opziener G.M. Elberts (1894 - 1968).

Er werd een ontvangen telegram uit het ziekenhuis voorgelezen:

"Het is Mij een zielsgenot dit Nieuwe Tehuis U aan te bieden.

Moge het Godsvolk te Apeldoorn een Nieuwe Toekomst bouwen."

De grote zaal biedt plaats aan 368 personen. Naast de verhoging staat een Hammondorgel. Het balkon is te bereiken vanuit de garderobe aan de voorzijde met links en rechts een trap. Er is één grote bijzaal, een kleine keuken, een knutselkelder en een stookhok. De kelder bleek later een ramp, omdat deze op een natuurlijke bron was gebouwd en steeds onder water liep. Er is veel beton in gestort!

Verbouwing 1979

In 1979 heeft er een ingrijpende verbouwing plaatsgevonden, welke een bedrag vergde van ongeveer achthonderdduizend gulden. Tegen de achterzijde van het gebouw kwam een in de grond verlaagde fietsenstalling met een opgang naar buiten en creatieve ruimte. Daarboven een spreekkamer en een vergaderzaal, op de tweede verdieping nog twee vergaderruimten en daarboven nog een zolder voor opslag kerstkleding en attributen, te bereiken via een aan een luik bevestigde uitschuifbare trap in twee onderdelen. De metaalbewerker broeder H. Overbosch zorgde voor de benodigde ophangrekken.

De twee opgangen in de hal naar het balkon werden gewijzigd in bereikbaarheid vanuit de grote zaal, waardoor de hal op zichzelf iets verruimd werd en meer mogelijkheid bood als garderobe. De totale verlichting in de zaal (van 11 spots naar over de vijftig lampen), centrale verwarming en keuken werden vernieuwd. Er werd een nieuwe zij-ingang met ruime hal gecreëerd, van waaruit de

grote bijzaal, de twee creatieve ruimten (onder de bijzaal en naast de fietsenstalling) te bereiken waren. Er kwam ook nog een overdekte fietsenstalling rechts naast het gebouw.

Ook de tuin werd grondig onder handen genomen en het toegangshek

naar de zij-ingang door enkele vrijwillige metselaars 's avonds enige tientallen centimeters verplaatst.

In de grote zaal werd een schitterend Baldwin elektronisch kerkorgel geplaatst, aangekocht te Amersfoort van een groep Mormonenzangers uit Zweden, welke in Nederland op bezoek waren.

Verbouwing 1995

In de loop der jaren is het aantal leden zodanig toegenomen dat de Apostel het besluit heeft genomen om een nieuwe plaats van samenkomst te laten bouwen in Apeldoorn. Op 11 juli 1993 gaat deze nieuwe gemeenschap van start als Apeldoorn-2 aan de Rademakersdonk. De spoorlijn Amersfoort - Deventer diende als scheidslijn voor de deling van Apeldoorn 1 en 2.

Het gevolg van deze deling was dat het gebouw aan de Alexanderlaan te groot werd en mede door de indeling van het gebouw, welke niet meer voldeed aan de eigentijdse verzorging, is besloten tot een grondige renovatie.

De grote zaal is ingekort waardoor de hal ruimer werd. In hal is een trap geplaatst naar een bijzaal welke vroeger het balkon was. Achter de vernieuwde aandachtswand zijn, onzichtbaar, de luidsprekerboxen van het nieuwe elektronische orgel geplaatst.

De gehele kleurstelling in het gebouw is op elkaar afgestemd.

2004

In verband met het teruglopend aantal leden is besloten om Apeldoorn 1 en 2 samen te voegen.

Als plaats van samenkomst is gekozen voor het gebouw aan de Rademakersdonk.

Een van de laatste keren dat de broeders, zusters en jeugd samenkomt in het gebouw aan de Alexanderlaan is om het 100 jarig bestaan van een apostolische gemeenschap in Apeldoorn te vieren.

In 2005 is het gebouw verkocht aan de Theologische Universiteit Apeldoorn.

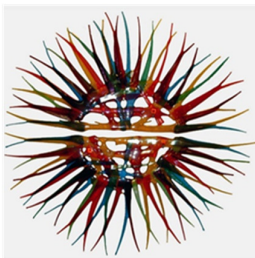
Rademakersdonk 801

Op zondagmorgen 11 juni 1989 wordt er in de gemeenschap meegedeeld, dat er een optie is op een stuk bouwgrond aan de Rademakersdonk in wijk de Maten. Bij de verdeling naar twee gemeenschappen zal uitgegaan worden van de spoorlijn Amersfoort – Deventer (in 1928 werd de lijn Amersfoort – Zutphen aangehouden). In de middag van dezelfde dag is het een drukte van belang in dit stukje van de Maten en bekijkt iedereen hoe ver of hoe dichtbij deze nieuwe lokaliteit bij zijn of haar woning is.

Op 20 juni 1990 komen enkele afgevaardigden van de bouwcommissie van de Raad van State en een afvaardiging van de Afdeling Huisvesting bijeen naar aanleiding van het aangetekende beroep van enkele buurtbewoners tegen de nieuwbouw.

Op zondagmorgen 30 december 1990 wordt er gemeld, dat de bouw een vertraging van zeker twee jaar zal belopen. Op het bestemmingsplan, welke is goedgekeurd door Gedeputeerde Staten, kan gedurende een maand beroep worden aangetekend via de Kroon, ingaande 14 januari 1991.

Voor de omwonenden aan de Rademakersdonk is er in verband met de nieuwbouw een informatieavond op dinsdagavond 19 mei 1992. Er zijn een twintigtal personen aanwezig. Voor de broeders, zusters en jeugd krijgen de nieuwbouwplannen een vervolg op woensdagavond 27 mei.

Op woensdag 1 juli 1992 wordt door apostel J.L. Slok de vierde paal (nummer 60) geslagen van de totaal 68 palen. Aangeboden wordt een boekje met een min of meer historisch overzicht van 'De Maten vroeger en nu'. De komende tijd

worden er door broeders, zusters en jeugd erg veel tijd en energie ingezet om een helpende hand te bieden.

Apostel Slok brengt op maandag 14 december 1992 een bezoek aan de bouwlocatie voor onder andere het uitzoeken van materialen voor de inrichting van het nieuwe gebouw.

Voor iedere zelfstandige leefeenheid wordt aan het begin van het jaar 1993 een brief van de apostel ontvangen, waarin een verdeling wordt genoemd van Apeldoorn-1 en Apeldoorn-2. Wijzigingen zijn mogelijk.

Bij het bereiken van het hoogste punt van de nieuwbouw op maandag 15 maart 1993 wordt een koperen maatbeker van een halve liter met ruime schenktuit en bloemen aangeboden. In Ons Maandblad, 99e jaargang nr. 5, mei 1993, verschijnt een artikel Apeldoorn-2: een gebouw 'om de hoek'. Gezamenlijk wordt er gezongen: Hef voor de volk'ren uw banier.

Op zondag 30 mei 1993 wordt kenbaar gemaakt dat de apostel op zondag 4 juli in de gemeenschap Apeldoorn-1 zal zijn en op zondag 11 juli de nieuwe locatie aan de Rademakersdonk zal openen. De zaterdagavond ervoor hebben alle broeders, zusters en jeugd de gelegenheid een en ander te bekijken. In de hal wordt op zondagmorgen een steen onthuld, welke is geschonken door de laatste bewoner van de op deze plek gestane heidehoeve Ontginning (1895-1972) en toebehoorde aan de Oranjabond van Orde.

Voor de omwonenden en eventueel andere belangstellenden is er op dinsdagavond 24 augustus open huis. De gemeenschap Apeldoorn-2 zal uit 184 lidmaten bestaan.